

Pocs motius d'eufòria amb les dades de l'EPA del primer trimestre de l'any

La nostra economia se sustenta en una excessiva dependència de sectors d'escàs valor afegit, molt condicionats per la temporada, com el turisme, i no hi ha una suficient recuperació de la indústria

L'any 2015 comença amb 1.500 aturats més a Catalunya i amb una taxa d'atur que, de nou, supera el 20%.

Hi ha 24.000 persones ocupades menys, fet que representa una taxa d'ocupació del 40,9%. Possiblement, la pitjor notícia és que, en un trimestre, han caigut en 23.300 les persones actives, aquelles que treballen o que busquen feina activament. Aquesta reducció de l'activitat evidencia el creixement del desànim per trobar feina, atès que s'ha frenat la pèrdua de població per la sortida del país de persones d'origen immigrant i de joves autòctons per buscar oportunitats laborals fora. L'augment de la taxa d'atur s'ha vist apaivagada pel fet que hi ha menys persones en recerca activa de feina.

Els tres principals indicadors de la salut del mercat de treball — activitat, ocupació i atur — són negatius. Menys persones busquen feina, menys persones treballen i, en canvi, més persones són a l'atur. Amb aquestes dades, la suposada recuperació i la sortida de la crisi es troben lluny d'una gran part de la ciutadania. Però encara hi ha altres xifres que agreugen la situació. S'evidencia una major precarietat laboral. Cauen en quasi 43.000 les persones assalariades amb contracte indefinit i creixen, però en només 3.800, els contractes temporals.

La parcialitat continua sent molt elevada, i tot i que ha baixat entre les dones, puja entre els homes. El principal problema no és el treball a temps parcial, sinó la seva involuntarietat, és a dir, no poder treballar més hores.

Trimestre rere trimestre, la baixa qualitat de l'ocupació es consolida, es reproduïx el model productiu basat en els baixos costos

laborals com a únic factor de competitivitat de gran part de les empreses.

Atur de llarga durada

Un creixent nombre de persones són aturades de llarga i de molt llarga durada. El 60,6% del total de persones a l'atur fa més d'un any que busquen feina. D'aquestes, 144.200 en fa entre un i dos, i 315.000 en fa més de dos.

Tot i els constants missatges d'eufòria sobre la sortida de la crisi i la capacitat de recuperació de l'economia i el mercat laboral espanyol i català, la realitat és molt diferent. 758.000 persones a Catalunya segueixen sense tenir feina, i són 4.513.100 a tot l'Estat.

La nostra economia se sustenta en una excessiva dependència de sectors d'escàs valor afegit, molt condicionats per la temporada, com el turisme, i no hi ha una recuperació suficient de la indústria. El 12% de la població ocupada treballa en el sector turístic, per un 18,6% de població ocupada a la indústria.

Aquesta estructura productiva es basa en la precarietat laboral i aquesta genera una creixent pobresa laboral que, unida a la desprotecció que provoca la cronificació de l'atur, fa créixer la desigualtat i l'exclusió.

Les dones, les més castigades

Les dones són les més castigades per la negativa evolució del mercat de treball. Tot el nou atur a Catalunya el primer trimestre és femení; el nombre de dones aturades creix en 9.300, mentre que el d'homes aturats es redueix en 7.800, i hi ha 19.100 dones menys ocupades per 5.700 homes menys.

El nombre de joves assalariats entre 16 i 24 anys ha caigut en 3.300, i el comprès entre 16 i 34 anys, en 28.500 el primer trimestre de l'any. El 20,8% de les llars catalanes tenen algun actiu a l'atur i 109.700 llars no tenen ingressos. Finalment, la cobertura econòmica de prestacions, de subsidis per atur i de la renda activa d'inserció només és del 44% del total d'aturats i aturades.

Davant d'aquest panorama, des de CCOO continuem exigint respecte als milers de persones que encara són a l'atur i no tenen expectatives de trobar una feina a curt termini, però també que no s'enganyi la població amb missatges de recuperació, la qual no és real i que, a més, se suporta amb una major precarització de les condicions de treball i més desigualtats socials. Per combatre la creixent pobresa cal garantir una renda garantida de ciutadania a totes les persones sense feina ni ingressos. ■